

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Az Operaház igazgatója teljesen biztosítottak látja a jövő szezont*
biztosítottak látja a jövő szezont

Forrás:

Magyarország

Bp

(Hely)

1924. 7. 9

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Opera

Idő

"1924"

Személy

Az Operaház igazgatója teljesen biztosítottak látja a jövő szezont

A további tárgyalások öszre maradnak. — „Elvi megállapodások”

(A Magyarország tudósítójától.) Az állami színházak tájékán most már lassan-lassan beáll a teljes szélesend. *Wlassics Gyula* báró már csak néhány magánénekesrel tárgyal és ezek után a tárgyalások után már csak a Városi Színház ügye marad szónyegen és

a többi ügy marad az öszre.

Ez a csend azonban csak látszólagos. Az események meglehetősen izgatott és forró talajon mozognak: természetesen

nincs nyugalom a zenekarban, ugyancsak nagy az élénkség a szerződésüket alá nem író magánénekesek között.

Wlassics Gyula báró tegnap tanácskozott az Operaház karigazgatójával az énekkar ügyében. Ezen a tanácskozáson az a vélemény alakult ki, hogy

az énekkar ügyét most még nem rendezik, egyrészt azért, mert a kar nagyrésze nincs már Budapesten, másrészt pedig azért, mert

szeptemberben a viszonyok oly fordulatát várják, amely lényegesen könnyebbé teszi a teljes megegyezést.

Értésülésünk szerint az Operaház igazgatósága az énekkarral kapcsolatban teljesen nyugodtan néz az események elé és mint nekünk mondták, már csak az is, hogy az énekkar minden különösebb izgalom nélkül tudomásul vette, hogy sorsa az öszszel dől el, mutatja, hogy megvan a bizalom az igazgatóság iránt és így annál jobban remélik, hogy az ösz folyamán nem merülnek fel akadályok az énekकारी szerződésekre körül.

Hátra van még az Operaház műszaki személyzetének ügye.

A döntés itt is az öszre maradt.

Az öszszel ugyanis nem lehet tudni, hogy milyen lesz az aranyparitás szorzószáma s ezért halasztották el a műszaki személyzettel való tárgyalásokat erre az időre. Ha az események úgy alakulnak, hogy az aranyköltségvetés-megállapító összegekkel sikerül a műszaki személyzetet leszerződtetni, akkor ez minden további nélkül meg fog történni, de ha másképp nem lehet, akkor

az Operaház igazgatósága számol azzal a lehetőséggel is, hogy a műszaki személyzetnél bizonyos létszámcsökkenést hozt végre.

Ezre természetesen csak akkor kerül a sor, ha a körülmények szükségyszerűen parancsolják.

Ami a balett ügyét illeti, arról még egyelőre semminemű intézkedés nem történt az Operaházban.

A helyzet az, hogy

a jövő szezomban az Operaház igazgatósága nagyon meggondolja, hogy költeth-e súlyos pénzeket fényeskiállítású és sok költséget igénylő balettek előadására.

A balettnál különben már volt létszámcsökkenés és a megmaradt balettkart leginkább arra fogják használni, hogy a repertoáron levő műsordarabok egyes jelenetekben szerepeltessék. Ez az operákban való szereplés új alapon történik, amelyet Brada készít elő a jövő szezóra. Egyébként az Operaház jövő műsorterveiben csak egy balettújdonosság szerepel eddig.

A mai nap folyamán és a közel jövőben tehát már csak néhány magánénekesrel folynak szerződési tárgyalások a főigazgatónál. A tegnap legérdekesebb eseménye a főigazgatónak *Palló Imrével* való elvi megállapodása volt.

Erdékesek különben ezek az „elvi megállapodások”: A főigazgató ugyanis, ha a tag nem írta alá a szerződést, ígéretét vette, hogy változó körülmények között ez meg fog történni. A változott körülmények bekövetkezését úgy várja *Wlassics Gyula* báró, hogy

néhányan nem fogják aláírni a szerződést s így fennmaradt összegekből pótolja azoknak a fizetését, akikkel elvileg megállapodott.

Erdékesége még a tárgyalásoknak az is, hogy van néhány tag, aki bár nem írta alá szerződését, megegyezett a főigazgatóval, hogy bizonyos estéken fel fog lépni az állami színházak műsorában.

Az Operaház igazgatóságának egyelőre most az az álláspontja, hogy miután

teljesen biztosítottak látja a jövő szezont,

el van készülve arra, hogy néhányan nem fogják aláírni szerződésüket. Sőt információink szerint Wlassics előtt van néhány név, amelyre az igazgatóság egyáltalán nem is akar számítani. Ezekkel már nem folytat tárgyalásokat a főigazgató és javadalmukat inkább felosztja a szerződésüket aláírt tagok között.

Az Operaház ügyével kapcsolatban nyilatkozott munkatársunknak Klebelsberg miniszter,

aki a következőket mondotta:

— Már többször megmondtam, — úgymond — hogy az az összeg, amelyet nehéz küzdelmek árán az állami színházak részére kiharcoltunk,

olyan fix összeg, amelytől eltérni semmiféle irányban nem lehet.

Nagy nehézségekkel sikerült csak néhány százezer aranykoronában 1,100.000 aranykoronára felemeltetni az állami színházak szubvencióját és

ennek az összegnek újabb emeléséről nem lehet szó.

Ennél többet adni nem tudunk. Szegény Wlassics bárróra hárul az a nehéz feladat, hogy a szétosztást elvégezze.

Semmiféle sajtókampány nem segíthet ennek a kiharcolt maximumnak a felemelésében,

amelybe miniszterileg sem lehet beavatkozni és nem is tartom célirányosnak a beavatkozást, mert a politikai beavatkozás csak elmérgesítené a helyzetet.

— Végeredményben bízom abban, hogy két dolog fog itt eredményt létrehozni. Az egyik az, hogy

az emberek végül is hazafiak

és belátásuk nem fogja engedni azt, hogy egy ilyen kulturintézmény megszűnjön. A másik dolog az, hogy be fogják látni, miszerint tényleg

nem rosszakaratról van itt szó, hanem csak egy keserű kényszerhelyzetről,

mint amilyen helyzet fennáll a kilinikák vagy a kórházak dolgában is. Be fogják látni, hogy

ezeket a katasztrófákat csak a pénzszüke okozza.

— Már *politikai szempontból* sem lehetett az Operaház részére nagyobb összeget megállapítani — mondotta végül a miniszter, — mert mit szólna ahhoz a vidéki nép, amely *nem tud egy népiskolához jutni a szomorú anyagi viszonyok következtében. És mit szólna hozzá a parlament, amely állandóan népiszkolai javaslatokat sürget tőlem.*

Nem tudok új népiskolát felállítani

és ugyanakkor a színházak részére követelnék még költségvetési többletet?